

PRIETENI PENTRU TOTDEAUNA

Pe bună seamă că ați auzit de proverbul „*Prietenul la nevoie se cunoaște*”. Dar de povestea din bătrâni despre ciobănașul și câinele său, ați auzit? Ei, dacă nu știți această poveste veche de când lumea, atunci ia ascultați!

Departe, pe un munte, trăia un ciobănaș cu turma sa de mioare. Cel mai bun tovarăș al său era câinele care păzea turma. Dulăul și ciobanul, stăpânul său, erau nedespărțiți. Dar, vedeți voi, în viață se întâmplă și lucruri dureroase și nedorite...

Într-o seară, când se întorceau spre stână, o namilă de urs a ieșit dintr-o văgăună și i-a atacat. Fiara s-a ridicat în două picioare și a răcnit înfiorător. Văile au vuit de ecoul răcnetului. Dar ciobănașul nu s-a pierdut cu firea. Ca să-și apere turma, a ridicat bâta și l-a pocnit pe urs în cap. Însă fiara s-a întors și tare l-a mai lovit, azvârlindu-l cât colo. Mioarele speriate au fugit care încotro. Turma s-a risipit. Doar câinele, tovarășul său, nu și-a abandonat stăpânul.

S-a repezit la urs
și l-a mușcat de labe.

Ursul răcnea de durere,
iar dulăul nu îl slăbea o clipă.

Din păcate însă, oricât de curajoși
ar fi fost ciobănașul și câinele său,
nu se puteau măsura cu ditamai fiara
sălbatică. În lupta aceea, tot ursul a
ieșit biruitor...

Dintr-odată, însă, se făcu liniște și o
lumină nemaivăzută umplu tot văzduhul.

Ciobănașul se ridică și, privind cu
nedumerire de jur împrejur, zise:

- Măi, să fie... Oare unde mă aflu?

Alături, chiar lângă el, dădea vesel din
coadă, dulăul său. În rest, cât vedeai cu
ochii, nici țipenie.

- Hei, prietene, zise omul zâmbind și
mângâindu-și tovarășul pe creștet, bine
că nu sunt singur.

Locurile acelea aveau ceva straniu,
nemaivăzut. Înaintea sa era o cărare lun-
gă, al cărei capăt nici nu se vedea. Nești-
ind ce să creadă și neavând altceva de
făcut, omul a pornit-o pe cărarea
aceea. Alături, îl urma bineîn-
teles, câinele său credincios.

- Măi, prietene, îmi aduc aminte
că ne luptam amândoi cu ursul și...,
iată!, ne-am trezit aici, pe drumul ăsta
care nici nu știm unde duce. Ce s-o fi
întâmplat? Te pomenești că om fi mu-
rit și acum suntem pe lumea cealaltă!

